

Universitätsbibliothek Paderborn

Meditationes De Præcipvis Fidei Nostræ Mysteriis

Vitæ ac Passionis D.N. Iesv Christi; Et B.V. Mariæ; Sanctorumq[ue] et
Euangeliorum occurrentium Cum Orationis Mentalis circa eadem praxi In
sex partes tributæ

Qvæ Meditationes Complectitvr circa omnia Christi Domini Acta, ab eius
Baptismo ad finem vsque Prædictionis, Doctrinam, Miracula, Parabolas

Puente, Luis de la

Coloniae, 1612

42. De Concilio Pharisæorum, in quo Caiphas decreuit Christum debere
mori.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54633](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54633)

sunt; & me viuentem à sepulchro eduxisti peccatorum; libera etiam ab institis, quæ ex eis remanserunt. Non refugio tuos ministros pro auxilio accipiēdo accedere: sed tuum tamen imploro, vt per eos liber sanusq; maneam. Amen.

MEDITATIO XLII.

DE CONCILIO PHARISÆORUM aduersus Christum, in quo Caiphas decretum tulit eius mortis.

PUNCTVM I.

VIDAM ex Iudæis, qui a Ioh. 11. 46 Lazari resuscitationi interfuerunt, abierunt ad Phariseos, & dixerunt eis, quæ fecit Iesus. Collegerunt ergo Pontifices & Pharisei concilium, & dicebāt, quid

facimus? quia hic homo multa signa facit. Si dimittimus eum sic, omnes credent in eum: & venient Romani & tollent locum nostrum & gentem.

PERPENDENDVM hic primùm quam abominandi sint illi, qui seipsos odij, & inuidiæ vitij subdiderunt! prætextu propriij honoris & interesse. Siquidem tales ex miraculis, & præclarissimis Christi facinoribus, grauio-

rum peccatorum tumēt occasionem; sicut qui ex theriaca venenum sibi faciunt, qua intreat: & vnde alij virtutes eliciunt, vt saluentur; ipsi eliciunt grauiora scelera, vt pereant. O Domine, libera me ab huiusmodi vitijs ob tuam misericordiam: ne quod tu in alijs efficis, in me commodum & exemplum; id ego in meam perniciem conuertam.

II.

b *Psal. 2. 2.*

DEINDE considerabo, quanta festinatione *b impij conueniunt aduersus Christum*, & bonos & pios! quamque sint in suis consultationibus cœci! nam odium instar trabis alicuius excoecat oculum rationis. Nam hinc fatentur, Christum multa signa facere; & omnes in eum tanquam in verum Messiam credituros: inde verò nec proprio eum nomine appellare dignantur, nec eius credere miraculis, nec verum Messiam suscipere: ne propria vitia relinquunt. Ac denique iusto Dei iudicio, dum malum exprimunt, quod timebant, nisi Christum occiderent; illud prædixerunt, in quod erant deuenturi, eò quòd illum occiderunt; quod fuit templi, & gentis totius ruina. O bone IESV, magni consilij Angele, libera me à perturbatis carnis meæ consilijs; quæ dum suggerit fugere dolores. & ignominias, propter ea quæ ipsi arriçent: in easdem tamen incidit, quas fugiebat. Nolo Domine, consilium aliud, quàm tuum: & *c consilium meum* semper sint *iustifications tue*, quibus semper conuertam meam accommodare.

c *Pf. 118. 24*

PUNCTVM II.

VNVS autem ex ipsis Caiphas nomine, cum ^{a Ioh. 11. 49} esset Pontifex anni illius, dixit eis: Vos nescitis quicquam nec cogitatis, quia expedit nobis, ut vnus moriatur homo pro populo, & non tota gens pereat. Hoc autem à semetipso non dixit: sed, cum esset Pontifex anni illius, prophetauit, quod Iesus moriturus esset pro gente: & non tantum pro gente, sed ut filias Dei, qui erant dispersi congregaret in vnum.

DECRETVM & sententia Caiphæ consideranda primùm erit, quæ ex pernicioso eius corde & intentione prodijt: tum quæ ab Spiritu sancto, qui per os eius est locutus, processit: ut enim Euangelista notauit, non à semetipso tantum hoc dixit:

QUOAD primùm itaq; perpendam Pontificis huius superbiam, qui sermonem suam incepit, alios omnes insignis insipientiæ notando; incidens ipse in multo insigniorem, ferendo sententiam, quod expediret Christum occidere, ne omnes corporis morte perirent ad manus Romanorum; cum hæc ipsa mors Christo illata verè causa fuerit, cur illud malum illis eueniret. Et hic apparet, quod affectus, & animi perturbatio eò perniciosior est, maioraq; infert damna, quo is qui eam laborat maioris est authoritatis & existimationis: ut euenit cum Sapientes, & Sacerdotes, & Prælatos, & Principes excæcat: ^{b Ierem. 5. 5} Qui (ut ait Ier.) magis confregerunt iugum diuinæ legis, ruperunt vincula eius præceptorum.

QVOAD

II.

QV O AD secundum, perpendam diuinam Spiritus sancti inuentionem, qui impiorum interdum linguâ vtitur, ad fines suos manifestandos. Prius Caiphas statuerat ob odium in Christum, illam proferre sententiam; & mox illi Spiritus sanctus suggestit, vt proferret, prophetando necessitatem, in qua mundus erat, vt Christus moreretur; ne omnes perirent; & vt ad fidem vnâ & charitatem congregarentur, quicumque in æterna prædestinatione essent filij Dei, erant verò dispersi per vniuersum orbem. Verissimum est, Deus meus, plurimum nostrâ referre, vt vnus homo moriatur: sed non purus homo; sed qui simul fit Deus; & homo, qui per excellentiam fit homo, & homo vnus, homo singularis, & talis, vt non sit ei similis inter homines! O homo, verè plus quam homo! vnus & singularis inter homines! Gratias tibi quantas possum maximas, quod elegeris pro hominibus mori, vt temporalis tua mors, eos ab æterna liberaret. Ne queso, Redemptor mi, huius mortis fructus pereat. recollige dispersos, congrega filios tuos omnes, imple tuam Ecclesiam multis iustis, & cœlum multis electis, vt ab omnibus glorificeris in secula. Amen.

PUNCTVM III.

27. 53.

A Ba illo ergò die (omnibus qui in concilio erant Caiphæ sententiam approbantibus) cogitauerunt, vt interficerent eum. IESVS ergò iam non in palam ambulabat

apud

apud Iudaos; sed abiit in regionem iuxta desertum, in ciuitatem, qua dicitur Ephrem: & ibi morabatur cum discipulis.

I. PERPENDAM primum peruersam illius gentis complacentiam in ea resolutione; & quanto applausu Caiphæ sententiam exceperunt! Dominumque supplex orabo, me ut à congregatione liberet eorum, *b qui latantur, cum male fecerint, & exultant in rebus pessimis.*

b Pro. 2. 14

II.

DEINDE considerabo Christi Domini patientiam & mansuetudinem, qui etsi absens, omnia tamen videbat; nec de aded iniquo decreto ultionem accepit, sed hostium suorum furori cessit, usque ad præscriptum tempus; ita interim se erga illos gerens, atque si eorum consilij conscius non esset. Adimplens nunc, quod prius dixerat per Ieremiam. *c Tu autem Domine demonstrasti mihi, & cognoui: tu ostendisti mihi studia eorum. Et ego quasi Agnus mansuetus, qui portatur ad victimam: & non cognoui, quia cogitauerunt super me consilia dicentes: mittamus lignum in panem eius, & tradamus eum de terra uiuentium. O dulcis Iesu, Agnus Dei, & panis uitæ; gratias tibi pro ea mansuetudine, quam ostendis sciens hostes tuos statuisse, te tanquam agnum sacrificare, & in ligno crucis clauis transfigere! da mihi istius mansuetudinis aliquam partem, ut ea te glorificem, ad quemcunque laborem etiam mortem pro gloria tua tue offerendo. Amen.*

c Ier. 12. 28.

III.

DENIQUE considerabo discipulorum fidelitatem.

delira-

delitatem semper suum magistrum comitantium in omnibus laboribus & secessionibus, præcipuè verò in hac. Expendam item, quomodo Christus Dominus noster in paruula illa ciuitate deserto proxima, præparabat se ad mortem vehementer gaudens, quod iam hora eius appropinquaret. O Redemptor mundi, humani generis reparator, promulgatum iam est decretum mortis tuæ, ore vnus summi Pontificis, quamuis improbi, sed ab spiritu patris tui ad id inducti! non potest hoc decretum reuocari & omnium hominum saluti expedit non reuocari; nec tu id desideras, quia pluris facis vitam nostrarum animarum, quam tui corporis! præpara te Domine ad pugnam quæ iam in prociectu est & te expectat; vt moriens victoriam obtineas, quam speramus. quandoquidem verò eam tu iam obtinuisti, ne patiare, eius me fructu priuari. Adiuua me Domine in huius vitæ pugna, vt per gratiam tuam obtineam æternam. Amen.

MEDITATIONES de cæna in Bethania, de ascensu in Ierusalem, & ingressu in eam cum ramis palmarum ponentur in quarta parte.

MEDITATIONES DE ALIQUOT PARABOLIS CHRISTI DOMINI NOSTRI.

IN sermonibus, quos noster Saluator sex diebus ante suam passionem habuit, aliquas proposuit parabolas mysterijs plenas & valdè vtilis. Ex his &

his & alijs; quas alijs temporibus proposuit, insigniores eligam, illas præcipuè, quas Ecclesia in aliquot dominicis & festis publicè proponit, vt illis diebus meditationis materia esse possint. Et quoniam plures sensus habent & interpretationes illum hic potissimùm sequar, qui ad proprium nostrum profectum dirigitur, atque si talis Parabola mihi soli loqueretur: nec sequar tamen semper ordinem quo illæ fuerunt propositæ, vt facilius aliquas coniungam, quæ ad eundem specialem scopum pertinent. quamuis omnes vniuersim eò spectent, vt mysteria Regni cœlorum reuelentur, quod sex complectitur partes, in quibus aut in aliqua illarum Parabolæ similitudo consistit: Ecclesia videlicet militans cum suis membris & ciuibus; triumphans, ad quam illi proficiscuntur; doctrina sancti Euangelij, quam illi credunt; leges & consilia, quæ seruant; virtutes & opera, quæ exercent; proprietates denique Regis, à quo gubernantur, qui est Christus Dominus noster: qui quòd multa habeat officia, varias proponit parabolas ad illa declaranda.